

انارگل خوستی

چهارشنبه ۰۳ جون ۲۰۲۶

اندر باب امضای توافقنامه با روسیه

در این اواخر قیل و قال در اخبار جهان و نیز قلم به دستان افغان در مورد امضای یک توافق نامه همکاری در موارد مختلف، منجمله نظامی بین افغانستان و روسیه خونخوار به امضا رسید، اما از چند و چون در مورد این توافق نامه همکاری، معلومات کامل وجود ندارد.

یک مثل مشهور ماست که می فرماید "مارگزیده از ریسمان دراز می ترسد".

اما ملا محمد یعقوب، پسر ملا محمد عمر مجاهد که در جنگ و مقاومت با روسیه جهانخوار یا شوروی خونخوار یک چشم خود را از دست داده بود، آیا این توافق نامه را سنجیده امضا نموده است و آیا در زیر کاسه کدام نیم کاسه دیگر وجود دارد؟

خدا کند که مانند توافقنامه های قبلی که یکی توسط امان الله خان امضا شد و توافق نامه همکاری دیگری که آن هم نظر به ملحوظات همان وقت توسط شهید سردار محمد داود خان که بالای این کشور اعتبار نمود و امضا شد، بار دیگر بالای جان کشور و ملت رنجیده افغان نگردد. زیرا هیچ اعتبار بالای این کشور و رهبران تشنه به خون آن مانند پوتین وجود ندارد.

خدا کند که وزیر دفاع امارت اسلامی افغانستان، ملا محمد یعقوب بار دیگر کشور ما را لانه تاخت و تاز روسیه نسازد، زیرا "آزموده را آزمودن خطاست".

سوالات زیاد در ذهن کسانی مانند من که در علوم سیاسی معرفت چندانی ندارم، پیدا می شود. طالبان امروزی که با اکثریت آراء وارثین جهاد علیه شوروی هستند، چطور به خوش زبانی این کشور که مانند یک مار خوش خط و خال طالبان را با رسمیت شناختند، امارت اسلامی افغانستان را گویا به دام خود انداختند؟

رهبران این کشور بدون هیچگونه حیا و شرم، کشور غیر منسلک و آزاده ما را به خاک و خون کشاندند و هنوز که هنوز است از بدنه آن خون می ریزد، پیشرفت و ترقی آن را یک قرن به عقب بردند، به کدام روی از ممالک دیگر می خواهند که غرامت جنگی بپردازند؟

اگر قرار باشد که غرامت جنگی پرداخته شود، اولاً باید روسیه خونخوار غرامت ویرانی و غرامت کشته شدن دو ملیون افغان را که برای آزادی کشور شان جان های شرین خود را قربان کردند، پرداخت نماید. باید غرامت ملیون ها انسان معیوب و معلول را که با فرش نمودن ماین های ضد بشری که تا هنوز مردم ما از آن رنج می برند، سبب گردیدند؛ بپردازد.

برای پرداختن غرامت جنگی که دلیل همه بدبختی های افغانستان و ملت افغان است، روسیه خونخوار باید اول از پاک کاری میلیونها ماین که در افغانستان کشت نموده اند، شروع کنند.

اما و مگر آیا می رود میخ آهنین در سنگ؟ "کمان نکنیم"

آیا با امضای این قرار داد همکاری، بار دیگر طالبان کرام افغانستان را در دهن خرس نینداخته اند؟ امیدوارم که چنین نباشد و روسیه از جنایات خود نادم شده باشد. "ما را عجب آید!!!"

زیرا تا انتقام خون دو ملیون شهید راه آزادی گرفته نشود، رسیدن به صلح محال است.

دیده می شود که مضمون نویسان در این باره چیزهایی یا از خود و یا از ترجمه مضامینی که به لسان های دیگر است، بدون ذکر منبع آن، به نام شخصی شان در سایت های مختلف به نشر سپاریده اند، که این خودش یک سرقت ادبی است که بصورت متداوم از طرف مضمون بعضی نویسان نقض می شود.

از طرف دیگر با امضای این قرارداد همکاری، مخصوصاً همکاری نظامی، آب در آسیاب تفاله های حزب ناکام خلق - پرچم، که دائماً در سایت های معلول الحال به یاوه سرایی مصروف هستند، می ریزند و فکر می کنند که از تبلیغات شان حاصلات بدست آورده اند. "حاصل همه وقت به دست می آوردند. معاش ماهوار، سفر های تفریحی، خرج آل و اولاد و..."